

**УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОЮ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА**

НОСОВА В.А., РОЙ О.О.,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА
Науковий керівник – к.е.н., доцент Зайка С.О.

На формування наукових поглядів щодо змісту й авторського підходу до розвитку теоретико-методологічного забезпечення управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства вплинули роботи таких представників вітчизняної і зарубіжних наукових шкіл глобалістики та конкурентоспроможності як Л. Антонюк, Б. Асхайм, Я. Базилюк, Б. Губського, О. Жук, Ю. Іванова, В. Іноземцева, О. Кузьміна, Г. Кулікова та інших.

Відаючи належне науковій і практичній значущості праць вітчизняної та зарубіжної шкіл конкурентоспроможності, слід зазначити, що ще певне коло завдань теоретичного обґрунтування міжнародної конкурентоспроможності підприємства залишається недостатньо розробленим.

Посилення державно-регулятивного впливу на ринкові механізми формування конкурентних переваг і модифікація на цій основі якісного змісту міжнародної конкурентоспроможності, з одного боку, знецінюють традиційний механізм управління, в якому морально застарівають як теоретичні моделі, так і методи зміни станів об'єкта управління, а з іншого – актуалізують проблему формування адекватного умовам глобальних регулятивних трансформацій теоретичного забезпечення міжнародної конкурентоспроможності підприємств [1; 4].

Сучасні умови в яких змушені діяти вітчизні підприємства характеризуються постійною зміною зовнішніх факторів, зростанням ризику діяльності, питання конкурентоспроможності підприємств на зовнішньому ринку давно набуло актуального характеру. Перед підприємствами, виникає проблема формування стійких конкурентних переваг з метою ефективного функціонування на зарубіжному конкурентному ринку. Можливості підприємства в досягненні такої переваги визначаються міжнародною конкурентоспроможністю.

Міжнародна конкурентоспроможність – це здатність підприємства ефективно функціонувати на зовнішньому ринку, а також можливість досягнення ефективної фінансово-господарської, зовнішньоекономічної діяльності і лідируючих позицій в умовах конкурентного середовища.

Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства включає наступні етапи:

1. Моніторинг конкурентного середовища міжнародного ринку;
2. Оцінка конкурентоспроможності підприємства, його продукції та основних конкурентів на зовнішньому ринку, що полягає в визначенні основних ключових факторів успіху підприємства, конкурентних переваг;
3. Визначення місії діяльності підприємства та стратегії управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства для усвідомлення причин функціонування підприємства та їх спрямувань;
4. Реалізація стратегії управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства полягає в вирішенні, якими засобами підприємство буде досягати поставлених цілей;
5. Оцінка і контроль реалізації визначеної стратегії управління конкурентоспроможністю підприємства на зовнішньому ринку [2; 6-7].

Говорячи про необхідність управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства, слід визначити основні фактори, що впливають на цей процес:

- характеристика державної політики міжнародних країн в галузі регулювання конкуренції;
- можливість появи нових конкурентів;
- вплив споживачів продукції та постачальників на інтенсивність конкуренції та інші фактори [3; 5].

Прискорення змін у конкурентному середовищі, наростаюча диференціація потреб, зростання конкуренції, інтернаціоналізація бізнесу, широка доступність сучасних технологій, а

також низка інших факторів призвели до підвищення значення управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства.

Для вирішення цієї головної задачі слід враховувати основні фактори, що впливають на діяльність підприємства в міжнародному просторі, слід вирішувати ряд проблем, що пов'язані з виробництвом продукції, впроваджувати засоби підвищення якості продукції; досліджувати потреби ринку на продукцію; вести сумлінну координацію різних сфер діяльності з метою налагодження системи управління підприємством, а також формувати науково-технічну політику і стратегії підприємства, що дозволять успішно діяти на зовнішньому ринку.

Література:

1. Заїка С.О. Конкурентоспроможність та передумови інноваційного розвитку сільськогосподарських товаровиробників / С.О. Заїка // Збірник тез доповідей Шостої Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених «Економічний і соціальний розвиток України в XXI столітті: національна ідентичність та тенденції глобалізації» (Тернопіль, 26-27 лютого 2009 року). Тернопіль: Видавництво ТНЕУ «Економічна думка». Частина 1. – 2009. – 203-205.
2. Заїка С.О. Проблеми конкурентоспроможності України у світовому господарстві та шляхи досягнення економічної безпеки / С.О. Заїка, О.О. Білецька // Наука України. Перспективи та потенціал [Текст]: Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції «Наука України. Перспективи та потенціал» (м. Запоріжжя, 22-24 лютого 2012 р.) / Всеукраїнське громадське об'єднання «Нова освіта» - Запоріжжя: 2012. – С. 35-38.
3. Маркетингове управління конкурентоспроможністю підприємств: стратегічний підхід: [монографія] / Л.В. Балабанова, В.В. Холод. – Донецьк: Дон ДУЕТ ім. М. Туган-Барановського, 2006. – 294 с.
4. Міжнародний бізнес: теорія і практика: монографія / [Н.М. Лисиця, Л.В. Базалісва, Л.І. Піддубна та ін.]. За заг. ред. Н.М. Лисиці. – Харків: Вид. ХНЕУ, 2008. – 140 с.
5. Тютюнникова С.В. Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства / С.В. Тютюнникова, Л.О. Мельнік; Харк. держ. ун-т харч. та торг. – Х.: ХДУХТ, 2010. – 186 с.
6. Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств: Навч. посіб. / За ред. І.Ю. Сіваченка, Ю.Г. Козака, Н.С. Логвінової. 3-тє вид. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 312 с.
7. Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств: навч. посібник / [Сіваченко І.Ю., Козак Ю.Г., Єхануров Ю.І. та ін.]; за ред. І.Ю. Сіваченка. – Київ: ЦНА, 2006. – 456 с.

ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

*КОЛОТОВСЬКА К.В., ЄВСЮКОВА Л.О.,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА
Науковий керівник – к.ф.н., доцент Бобловський О.Ю.*

Сільське господарство переживає інноваційну кризу, яка пов'язана з відсутністю необхідних умов для розвитку сільського господарства за рахунок освоєння науково-технічних досягнень. Останнім часом значне зростання інвестицій в сільське господарство без впровадження інновацій, що дозволяють освоювати нові технології, можуть стати неефективними [1]. Тому необхідна активізація процесів, які дозволяють вести безперервне оновлення виробництва на базі освоєння досягнень науки і техніки.

В сучасних умовах інноваційний шлях розвитку сільського господарства має три взаємопов'язані та взаємообумовлені напрямки:

1. Інвестиції в людський капітал, що можливо лише при пріоритетному розвитку освіти;
2. Інвестиції в розвиток біологічних ресурсів, на основі розробок і освоєння нововведень, які забезпечують підвищення родючості ґрунту, зростання врожайності сільськогосподарських культур та продуктивності сільськогосподарських тварин;